

1

29 juni, Lier.

Op het politiekantoor van Lier aan het Paradeplein hing een gezellig sfeertje. Voor sommigen was het verlof in zicht en dat was duidelijk te merken. Commissaris Bruno Somers moest nog enkele weken wachten op zijn vakantie. Sonja, zijn vrouw, had een reis naar Italië gepland voor begin september. Hoofdinspecteur Paul De Winter was al samen met zijn vrouw Betty een weekje naar Spanje geweest. Hoofdcommissaris Frans Peeters nam nooit verlof in juli of augustus, hij ging liever in de rustigere periodes. Dat was ten eerste veel goedkoper en ten tweede was het dan ook nog eens minder druk. Op zijn leeftijd kon je de drukte wel missen. Martine Verhaegen, de managementassistente, had haar verlof gepland voor augustus. Ze zou naar Turkije gaan. Een all-in verlof, samen met twee vriendinnen. Door deze regeling had Frans Peeters op zijn dienst steeds voldoende mensen aanwezig tijdens de maanden juli en augustus. Maar op de andere diensten was de verlofplanning zo geregeld dat er een driekwart aanwezigheid voorzien was.

Het weer was echt zomers. De zon scheen reeds van in de vroege uurtjes. De scholieren waren aan hun laatste dagen bezig en hadden uitzicht op twee maanden ontspanning. Dat was ook duidelijk te zien in de stad waar groepjes scholieren rondhingen op pleintjes en op terrassen.

De burgemeester had aan hoofdcommissaris Peeters gevraagd om tijdens de laatste dagen van het schooljaar wat extra mensen in te zetten om onopvallend een oogje in het zeil te houden rond

de Grote Markt en het Zimmerplein. De vorige dagen was dat allemaal rimpelloos verlopen.

Om elf uur kwam Martine het kantoor van Somers en De Winter binnen.

“De chef vraagt of jullie even kunnen langskomen”, zei ze.

“Dan zullen we dat maar doen zeker”, zei Bruno.

Ze gingen met Martine mee terug naar het kantoor van Frans Peeters.

“Er zijn enkele ziektemeldingen binnengekomen en ik zit nu met een tekort aan personeel om het extra toezicht in het centrum te houden”, zei Frans. “Zou één van jullie het zien zitten om daar wat hulp te bieden?”

“Van wanneer tot wanneer zou je die hulp nodig hebben?” vroeg Paul.

“De drukste periode is van drie uur in de namiddag tot zeven uur ’s avonds”, antwoordde Frans.

“Ik kan tot vijf uur”, zei Paul. “Ik heb vanavond een afspraak samen met Betty.”

“Ik zal eens naar Sonja bellen”, zei Bruno. “Volgens mij hebben wij niks aan de hand.”

Bruno belde even met Sonja en zijn redenering klopte, er stond niets op de planning.

“Ik kan dan wel de volledige shift doen van drie tot zeven”, zei hij.

“Dat zou mooi zijn”, zei Frans. “Maar hoe geraak je dan daarna terug thuis als Paul al weg is?”

“Hij kan mij straks al naar huis brengen dan kan ik met de fiets terugkomen naar het centrum”, antwoordde Bruno.

“Dan is dat probleem voor vandaag opgelost”, zei Frans.

“Wanneer moet ik je dan naar huis doen?” vroeg Paul.

“Doe hem nu al maar weg”, zei Frans. “Dan kan hij rustig thuis lunchen en daarna terugkomen.”

“Voor mij is dat goed”, zei Bruno.

Hij belde nogmaals met Sonja en zei haar dat hij dadelijk thuis kwam eten.

Ze gingen terug naar hun kantoor waar Bruno nog even zijn mails controleerde en daarna vertrokken ze naar Ranst. Paul zette Bruno voor de deur af en keerde terug naar het politiekantoor.

Sonja had de tafel gedekt op het terras. Zo konden ze lekker buiten lunchen onder de parasol.

“Zo zijn we precies met verlof”, zei Sonja.

“Ja, maar ik moet straks wel terug gaan werken, hé”, zei de commissaris.

“Moet ik je wegdoen?” vroeg Sonja.

“Nee, ik ga met de fiets.”

“Zie maar dat ze hem niet pikken”, zei Sonja.

“Ik zal hem aan taverne D’Eyckenboom zetten, die houden dan wel een oogje in het zeil”, antwoordde Bruno.

“Ja, en dan heb je ineens een reden om nog even binnen te springen”, lachte Sonja.

“Zou kunnen”, lachte Bruno.

Om twee uur vertrok hij met de fiets naar Lier.

Hij reed via de Ranstsesteenweg en kwam zo voorbij het golfterrein waar hij de auto’s zag staan van enkele vrienden.

“Die mannen hebben het beter voor dan ik”, lachte hij. “Leuker golfen in het zonnetje en daarna een terrasje.”

Om drie uur zette hij zijn fiets naast het terras van de Eyckenboom op de Grote Markt.

Hij vroeg aan de dienstster om een oogje in het zeil te houden. Ze ging haar best doen.

Hij ging op een steen zitten aan de fontein en belde met Frans.

“Is er al iets te melden?” vroeg hij.

“Tot hiertoe is alles rustig”, antwoordde Frans. “Maar het wordt blijkbaar redelijk druk op het Zimmerplein.”

“Dan wandel ik daar even naartoe”, zei Bruno.

“Als er straks ergens een probleem moest zijn, laat het me dan weten”, zei Frans.

“Doe ik”, zei Bruno.

Via de Eikelstraat wandelde hij naar het Zimmerplein. In Den Breugel zaten de studenten al goed feest te vieren. Op het terras zag je er enkelen zitten die duidelijk al genoeg gedronken hadden.

Op het Zimmerplein was het inderdaad zeer druk. Alle terrassen zaten vol. Bij de Fagoempel zaten ze zelfs vóór het terras op de grond feest te vieren.

Bruno besloot om ergens een plaatsje te zoeken vanwaar hij het ganse plein in het oog kon houden.

Hij wandelde rustig tot aan Zuster Agnes aan het Begijnhof. Ook daar was het al zeer druk en de sfeer zat erin. Tot nu toe waren er dus geen problemen.

Hij ging terug tot aan de Zimmertoren en wachtte daar tot er een plaatsje vrij kwam bij Café René.

Om half vijf vertrokken de mensen die aan het tafeltje zaten op de hoek van het terras van Café René.

Bruno had het net op tijd gezien en kon aan het tafeltje gaan zitten. Hij bestelde een Cola zero.

Van aan het tafeltje waar hij zat had hij een redelijk goed zicht op het plein.

Om half zes was het echt heel druk. Heel het plein stond vol met feestvierende studenten.

Rond kwart voor zes kreeg Bruno telefoon van collega's die op de Grote Markt hadden moeten ingrijpen bij een vechtpartij.

“Moet ik komen helpen?” vroeg Bruno.

“Neen, het is opgelost en nu is het terug rustig”, antwoordde de collega.

“Ik kom nu toch naar daar”, zei Bruno. “Misschien is het goed dat jullie nu eens tot hier komen, jullie zijn in uniform en dat zal hier op het plein beter opvallen.”

Hij betaalde de rekening en vertrok. Het tafeltje waaraan hij gezeten had was onmiddellijk weer bezet.

In de Eikelstraat kwam hij de collega's tegen.

“Hoelang loopt jullie dienst?” vroeg hij.

“Tot middernacht”, antwoordden ze. “En jij?”

“Ik hoop rond zeven uur te vertrekken.”

“Daartegen zal het al wel wat rustiger zijn”, zei één van de mannen.

“We zien mekaar nog wel”, zei Bruno en hij ging verder.

Op de Grote Markt was het terug rustig, wel veel volk, maar alles was onder controle.

Op het terras van Het Moment zaten twee koppeltjes die Bruno kende. Vrienden van in Ranst.

“Zet je erbij”, zei één van de mannen.

“Dat zou ik wel willen”, zei Bruno. “Maar ik heb dienst.”

Hij bleef wel even bijpraten aan hun tafeltje, maar voor de verleiding te groot werd ging hij verder.

“Doe de groeten aan Sonja”, zeiden de vrienden nog.

“Doe ik en we moeten zeker nog eens afspreken, wanneer ik geen dienst heb”, antwoordde Bruno.

Hij wandelde nu achter het stadhuis door en ging via de Brouwerijstraat en de Vismarkt naar het Felix Timmermansplein.

Hier begon het al wat minder druk te worden. Er was al plaats op de terrassen.

Hij ging verder langs de Papegaaistraat tot aan de Zimmerstoren. Op het Zimmerplein zelf kon je al terug gewoon wandelen. Daar was de drukte al weg. Op de terrassen van de cafés was het nog redelijk druk.

Hij zag dat aan Zuster Agnes al plaats was op het terras.

Om zeven uur zag je ook op de terrassen van het Zimmerplein de drukte afnemen. Bruno besloot om stilaan naar huis te rijden. Hij wandelde tot op de Grote Markt en zag dat zijn fiets gelukkig nog naast het terras van D'Eyckenboom stond. Daar waren ook al vrije plaatsen op het terras.

Hij kon niet aan de verleiding weerstaan om toch nog snel iets te gaan drinken.

Hij bestelde een drieëndertiger aan de rondborstige dienstster, die hem zoals steeds vriendelijk zijn pint kwam brengen.

Was het nu de dienstster of het bier dat hem verleid had? Hij moest lachen bij deze gedachte.

Hij dronk zijn drieëndertiger rustig uit en vertrok daarna met de fiets naar huis.